

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1418/2020
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Слободан Момчиловић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Небојша Миковић, адвокат из ..., ради чинидбе и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3290/17 од 07.09.2017. године, на седници одржаној 04.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље АА, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3290/17 од 07.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 1097/12 од 17.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев, прецизиран поднеском од 22.06.2006. године, којим је тражено да се обавезе тужени да затвори отвор на шидел димњаку из помоћне зграде на кп.бр. .. и врати у првобитно стање део инсталације коју је посекао, а који спаја котао са инсталацијом за парно грејање породичне стамбене зграде тужилаца на кп.бр. ..., те да уколико то не учини да се овласте тужиоци да о трошку туженог изврше непходне и нужне радње ради стављања димњака у функцију и повезивања котла са инсталацијом парног грејања породичне зграде. Ставом другим изреке, одбачен је као неблагоприятан прецизирани тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени да им накнади штету насталу у породичној стамбеној згради на кп.бр. .. и то на инсталацијама за воду и грејање, које су услед смрзавања испуцале у износу од 50.000,00 динара, услед изливања воде (плављења) у износу од 15.000,00 динара, за коришћење ел. енергије за грејање, услед немогућности коришћења парног грејања на чврсто гориво у износу од 25.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да ће суд одлуку о трошковима поступка донети након правноснажности пресуде. обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 223.500,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3290/17 од 07.09.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени

захтев којим су тужиоци тражили да им тужени надокнади штету у видовима и у износима ближе описаним овим ставом изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужила АА је изјавила ревизију због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно се позивајући на члан 404. ЗПП), ради уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Решењем РЗ 1/2020 од 22.01.2020. године, Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиле АА, као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да је правилан закључак Апелационог суда у Крагујевцу да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), нашао да ревизија тужиле АА није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе и накнаде штете, поднета је 12.12.2005. године, а правноснажна пресуда донета је 07.09.2017. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 90.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 86,2930 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 1.042,96 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић